

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/112/2023
Identifikačné číslo spisu:	4218204341
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4218204341.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: B. V., narodená XX. Y. XXXX, X., U. XXXX/XX, zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Arendackým, Bratislava, Železničarska 13, proti žalovaným: 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpená advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., Bratislava, Kýčerského 5, IČO: 36 857 513, 2/ Platiť sa oplatí s.r.o., Bratislava, Mostová 2, IČO: 45 684 618, 3/ T.. L. Z., narodený XX. H. XXXX, O., Š.L. XXX/XX, zastúpený advokátskou kanceláriou CHATL - advokátska kancelária, s. r. o., Piešťany, Pod Párovcami 93, IČO: 55 941 028, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/67/2018-883, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. februára 2023 sp. zn. 25Co/49/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj „okresný súd“, „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 1. februára 2022 č. k. 13C/67/2018-883, žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietol.

1.1. Súd prvej inštancie sa zaoberal dôvodmi neplatnosti dražby tvrdenými žalobkyňou. Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého žalovaný 1/ nebol oprávneným na podanie návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, považoval za vyvrátené vykonaným dokazovaním, ktorým bolo preukázané, že žalovaný 1/ márne vyzval pôvodného žalobcu 2/ pokusom o zmier z 21. júna 2017 na plnenie záväzku zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky reg. č. 001/072973/06-001/000, pod hrozbou uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Toto právo si žalovaný 1/, ako veriteľ, uplatnil pre nečinnosť pôvodného žalobcu 2/ listom z 19. júla 2017, ktorým žalobcu 2/ vyzval aj na plnenie sumy dlhu vo výške 8.031,95 eura. Žalobkyni bolo predčasné zosplatnenie úveru z 19. júla 2017 doručené dňa 27. júla 2017. Žalovaný 1/ bol, ako záložný veriteľ, oprávnený prostredníctvom žalovaného 2/ oznámiť žalobkyni, ako vlastníčke zálohu, začatie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Spochybňovanie oprávnenia žalovaného 2/ žalobkyňou z dôvodu, že tento sa nepreukázal poverením, na ktoré sa odvolal v uvedenom oznámení o začatí výkonu záložného práva z 18. októbra 2017, a ktoré jej

bolo doručené 24. októbra 2017, považoval za účelové dôvodiť, že žalobkyni pri pochybnostiach nič nebránilo kontaktovať záložného veriteľa, resp. žalovaného 2/ na preukázanie príslušného poverenia. Navyše, s poukazom na Rámcovú zmluvu z 12. februára 2013 a plnomocenstvo na čl. 473, ako aj § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka, mal za zrejmé, že žalovaný 2/ bol splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou dochádza, ako aj na zastupovanie a konanie v mene žalovaného 1/ pri vyhotovení a zasielaní Oznámení o začatí výkonu záložného práva formou dražby spolu s návrhom na zápis poznámky. Posudzoval splnenie povinnosti záložného veriteľa podľa § 7 ods. 2 veta posledná zákona č. 527/2002 Z.z. písomne vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou ako aj vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Zistil, že žalovaný 1/ uvedenú podmienku splnil, keď zákonom predpokladané vyhlásenie o pohľadávke uviedol v návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby a súčasne vyhlásil, že predmet dražby je možné dražiť. Podmienku, podľa ktorej pohľadávka zabezpečená záložným právom musí byť v čase výkonu záložného práva splatná a jej hodnota bez príslušenstva musí prevyšovať sumu 2.000 eur, mal preukázanú z predčasného zosplatnenia úveru, podľa ktorého pohľadávka žalovaného 1/ voči žalobcovi 2/ predstavovala sumu vo výške 8.031,95 eura, z toho na istine vo výške 7.735,18 eura. Žalovaný 1/, ako záložný veriteľ, bol pri absencii plnení dlžníka po zosplatnení úveru, oprávnený navrhnúť výkon záložného práva zabezpečujúceho splnenie splatnej pohľadávky voči žalobcovi 2/ a uzavrieť so žalovaným 2/ zmluvu o dobrovoľnej dražbe. Nestotožnil sa s tvrdením žalobkyne, podľa ktorého dôvodom neplatnosti dražby bola vzdialenosť medzi obcou W., v katastrálnom území ktorej sa nachádza aj predmet dražby, a jej evidované trvalé bydlisko v čase konania dražby, a mestom B., ako miestom konania dražby. Mesto B. je nielen sídlom kraja, do ktorého patrí aj obec W., ale je nepochybne primerane vzdialená od miesta dražených nehnuteľností (cca 60 km). Táto vzdialenosť nemohla spôsobiť sťaženie v účasti prípadných účastníkov dražby, ktorej 3. kola sa, popri žalovanom 3/, zúčastnili ešte aj ďalší šesťnásť účastníci. Žalobkyňa namietala aj platnosť záložnej zmluvy z dôvodu absencie údaje o najvyššej hodnote istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Na druhej strane, sama žalobkyňa pripustila, že v záložnej zmluve je uvedené určenie zabezpečovanej peňažnej pohľadávky vo výške 365 000,- Sk (12.115,78 eura), čo uviedla aj v žalobe. Výslovil názor, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. číslo: 001/072973/06-001/000 z 25. mája 2006 je platným právnym úkonom, ktorý zodpovedá ustanoveniam § 151a a nasl. OZ.

1.2. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa za hlavný dôvod neplatnosti dražby považovala skutočnosť, že jej neboli zaslané písomnosti dražobníka, a to znalecký posudok a oznámenia o (opakovanej) dražbe, avšak mal za preukázané, že žalovaný 2/ žalobkyni zaslal znalecký posudok dňa 20. decembra 2017 pod podacím číslom UZ 12430889 na jemu známu adresu trvalého pobytu žalobkyne do W.. Žalobkyňa uviedla, že na adrese trvalého pobytu sa nezdržiavala (údajne 10 rokov), a preto mala na pošte v W. zriadenú spoplatnenú službu doposielania na adresu v T. L. X., resp. mala zriadenú schránku na pošte v T. L. X., za ktorú službu platila do roku 2018. Žalobkyňa tvrdila, že doporučené zásielky jej mala pošta oznamovať mailom, keďže žlté oznámenia v T. L. X. nedostávala. Súd poukázal na ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), podľa ktorého s účinnosťou od 01. júla 2016 pre uplatnenie fikcie doručenia postačuje, ak sa vráti súdu nedoručená zásielka z adresy, ktorú má strana sporu - fyzická osoba - evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, ako adresu trvalého pobytu, ak strana neuviedla súdu inú adresu, na ktorej jej majú byť doručované písomnosti. Uvedené znamená, že samotná strana sporu znáša zodpovednosť za to, či sa jej úradná písomnosť doručí, alebo nie, s čím sú následne spojené ďalšie dôsledky (použitím fikcie doručenia), že sa o prebiehajúcom spore nedozvie. Preto je na zodpovednosti fyzickej osoby, či zmenu svojho pobytu oznámi príslušným orgánom - aby mohla byť vyznačená v registri obyvateľov Slovenskej republiky - alebo nie, kedy sa však sama svojim nedbalým (prípadne nezodpovedným) konaním vystaví možným negatívnym dôsledkom, ktoré sú s tým spojené. Pokiaľ žalovaný 2/ preukázateľne 20. decembra 2017 zaslal znalecký posudok na jemu známu a v Registri obyvateľov evidovanú adresu trvalého pobytu žalobkyne v W., pričom pošta túto zásielku žalobkyni nedoručila ani na doposielacej adrese v T. L. X., došlo k fikcii doručenia podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, vzhľadom na skutočnosť, že odkaz v § 10 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách na § 45 až 50 O.s.p. je od 01. júla 2016 obsolentný, keďže O.s.p. bol účinný do 30. júna 2016. Nemôže byť na ťarchu žalovaného 2/ skutočnosť, že žalobkyňa si zásielku so znaleckým posudkom, napriek zriadenej službe doposielania, neprevzala ani na adrese trvalého pobytu a ani na doposielacej adrese, a žalovanému 2/ sa vrátila nedoručená zásielka s tým, že na obálke bola uvedená

ručne poštou už aj úplná doposielacia adresa v T. L. X., X. XX. Na preberanie zásielok z adresy X. XX, T. L. X. splnomocnil žalobkyňa aj jej manžel, pôvodný žalobca 3/, čo preukazom splnomocnenca z 10. apríla 2017 preukázala žalobkyňa na pojednávaní 01. februára 2022. Napriek tomu žalobkyňa vo svojom podaní doručenom žalovanému 2/ rade dňa 23. februára 2018 (čl. 418) oznámila, že už 10 rokov býva v X., pričom uviedla adresu X. XX (teda nie XX), XXX XX T. L. X.. Podacie lístky na čl. 696 - 701, z ktorých mala byť žalovanému 1/ známa adresa X. XX, T. L. X., keďže táto je uvedená ako adresa pre vrátenie zásielky, sú v danej veci bez významu, keďže tieto pri podaní listovej zásielky na poštovú prepravu zostávajú u odosielateľov, ktorých adresa je uvedená zhodne s adresou trvalého pobytu žalobkyne. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný 2/ naplnil ustanovenie § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., keď v súvislosti s 1. kolom dražby konanej dňa 16. marca 2018 zaslal žalobkyni znalecký posudok dňa 20. decembra 2017. Žalobkyňa proti uvedenému znaleckému posudku námietky nepodala, čo uviedla na pojednávaní dňa 01. februára 2022. Rovnako nemôže byť na ťarchu žalovaného 2/ skutočnosť, že žalobkyňa si zásielku s jeho výzvou z 20. októbra 2017 na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenie predmetu dražby prevzala po doposlaní až 21. marca 2018, keď za služby poskytované spoločnosťou Slovenská pošta, a.s., nenesie žalovaný 2/ zodpovednosť. Žalovaný 2/ preukázal, že žalobkyni doručoval v prílohe podania z 09. februára 2018 Oznámenie o dobrovoľnej dražbe na všetky vtedy jemu známe adresy žalobkyne, teda na adresu T. L. X., X. XX a adresu jej trvalého pobytu. Následky nesprístupnenia nehnuteľnosti žalobkyňou nemôžu byť v neprospech žalovaných, keď znalec vychádzal z dostupných podkladov. Za obsah a správnosť znaleckého posudku zodpovedá znalec, dražobník zodpovedá za dodržanie zákonného postupu pri ohodnotení predmetu dražby. Ak je pre stanovenie všeobecnej ceny predmetu dražby vypracovaný znalecký posudok znalcom zapísaným v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR, žalovaný 2/, ako dražobník, si splnil všetky svoje povinnosti v súvislosti s ohodnotením predmetu dražby a nie je za bežných okolností úlohou ani právom dražobníka preverovať údaje alebo závery znaleckého posudku. Je bez významu, prostredníctvom koho žalovaný 2/ zaistil ohodnotenie predmetu dražby, keď je nepochybné, že toto ohodnotenie sa premietlo v znaleckom posudku N. Y. Z. č. 157/2017, aj keď jeho objednávateľom nebol žalovaný 2/. Jeho vyhotovenie pred uzavretím zmluvy o vykonaní dražby je potrebné z dôvodu, že v uvedenej zmluve musí byť uvedené aj najnižšie podanie v súlade s § 16 ods. 6 zákona o DD.

1.3. Ďalším dôvodom neplatnosti dražby podľa žalobkyne mala byť skutočnosť, že oznámenie o dražbe nebolo uverejnené v registri dražieb, ani v tlači. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že v danej veci prebehli 3 kolá dobrovoľnej dražby PSO179/17, a to prvé kolo dňa 16. marca 2018, opakovaná dražba dňa 23. mája 2018 a opakovaná dražba dňa 14. augusta 2018. Z notárskych zápisníc vyplýva, že oznámenia boli uverejnené v Notárskom centrálnom registri dražieb v zákonných lehotách, prvé kolo v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z., opakované dražby v súlade s § 22 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. Žalovaný 2/ inzerátom z titulu Komárňansko preukázal zverejnenie termínu konania (opakovanej - poznámka súdu) dražby dňa 14. augusta 2018 a aj Mestský úrad W. potvrdil, že Oznámenie o dobrovoľnej dražbe bolo vyvesené od 13. júla 2018 do 15. augusta 2018. Z dôvodu, že dlžník žalovaného 1/ - pôvodný žalobca 2/ - nemal hlásený trvalý pobyt v žiadnej nehnuteľnosti v W. tvoriacej predmet dražby, na opakované dobrovoľné dražby realizované žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/ sa v súvislosti s najnižším podaním nevzťahujú obmedzenia vymenované v § 16 ods. 6 ZoDD.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba o určenie neplatnosti dražby je osobitným druhom žaloby, pričom predpokladom jej úspešnosti je včasnosť jej podania v trojmesačnej prekluzívnej lehote, porušenie ustanovení zákona o dražbách a spôsobenie konkrétnej ujmy žalobcovi. Nepostačuje akékoľvek porušenie ustanovenia zákona, ale musí sa jednať o porušenie, ktorým je zároveň osoba, ktorá porušenie namieta, dotknutá na svojich právach, pričom súd je povinný posudzovať platnosť dražby v intenciách skutkových okolností tvrdených žalobcom. Vykonaným dokazovaním nemal preukázané, že by žalobkyňou tvrdené dôvody neplatnosti dražby mohli mať vplyv na platnosť jednotlivých kôl dobrovoľnej dražby, rovnako ako takýto vplyv nemohli mať ani chyby v písaní, keď v notárskej zápisnici zo 16. marca 2018 a z 23. mája 2018 je chybné uvedené parcelné číslo, resp. v záhlaví zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby z 05. februára 2018 sa spomína opakovaná dražba, resp. v poznámke na výpise z LV č. XXXX pre k.ú. W. správny orgán pri zapisovaní oznámenia o začatí výkonu záložného práva (V-2220/06) označil žalovaného 2/ za záložného veriteľa napriek tomu, že pod

V-2220/06 bolo zapísané záložné právo v prospech žalovaného 1/. Vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu a výsledky doplneného dokazovania nemal preukázané žiadne také intenzívne porušenia ustanovení ZoDD, ktoré by v príčinnej súvislosti spôsobilo žalobkyni konkrétnu (žalobkyňou nešpecifikovanú) ujmu na jej právach. Preto dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla bremeno dôkazu o existencii dôvodov na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby postupom podľa § 137 písm. d) CSP, v spojení s § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. a žalobu zamietol v celom rozsahu. Z dôvodu hospodárnosti konania nevykonával dôkazy navrhnuté žalobkyňou a žalovanými 2/ a 3/, keďže nimi navrhnuté vykonanie dôkazov (výsluch svedkov, výsluch strán sporu, mailová komunikácia žalovaných 1/ a 2/, zverenie prípadu žalovanému 2/ pred 18. októbrom 2017, splnomocnenie pre žalovaného 2/ ako súčasti rámcovej zmluvy žalovaných 1/ a 2/, zásielku s oznámením o výkone záložného práva z 18. októbra 2017 s podacím hárkom a doručenkou) by bolo neúčelné a nemohlo mať ani dopad na preukázanie porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách takej intenzity, ktoré by bolo príčinou konkretizovanej ujmy na strane žalobkyne. Navyše oznámenie o výkone záložného práva z 18. októbra 2017 bolo podľa fotokópie doručky z čl. 420, ako verejnej listiny podľa § 111 ods. 1 CSP, žalobkyni po doposlaní na adresu X. XX, doručené 24. októbra 2017.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 15. februára 2023 sp. zn. 25Co/49/2022, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vyslovil, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania, každý v rozsahu 100%.

2.1. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že výsledky dokazovania nepreukázali žiadne také intenzívne porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré by v príčinnej súvislosti spôsobilo žalobkyni konkrétnu (žalobkyňou nešpecifikovanú) ujmu na jej právach. Preto dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla bremeno dôkazu o existencii dôvodov na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby postupom podľa § 137 písm. d) CSP, v spojení s § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. a žalobu zamietol. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil, preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukázal (§ 387 ods. 2 CSP).

2.2. Vzhľadom na rozsah odvolania, v ktorom žalobkyňa v podstate opakovala svoje skutkové tvrdenia z priebehu konania, sa odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP pri posudzovaní danej veci zaoberal len podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní.

2.3. Žalobkyňa v odvolaní zopakovala svoje tvrdenia ohľadom doručovania písomnosti v súvislosti s konaním dobrovoľnej dražby, osobitne doručenia znaleckého posudku v lehote určenej podľa § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. s poukazom na odsek 5 uvedeného ustanovenia, podľa ktorého bola oprávnená do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby. K uvedenému odvolací súd poukázal na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, podľa ktorých žalobkyňa v čase prebiehajúcej dražby mala evidovaný trvalý pobyt na adrese P. R. XX, W., a evidovaný prechodný pobyt na adrese U. XX, X.. Žalovaný 2/ jej zásielky zasielal v prvom rade na adresu trvalého pobytu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, neskôr na adresu X. XX, T. L. X., oznámenú žalovanou 1/ listom doručeným 23. februára 2018. Žalovaný 2/ zaslal znalecký posudok po prvýkrát listom zo dňa 20. decembra 2017 na miesto trvalého pobytu žalobkyne, z ktorej bola zásielka vrátená s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“ dňa 28. decembra 2017 a tiež s poznámkou novej adresy „X. XX, T. L. X.“. Žalovaný 2/ potom druhýkrát zaslal znalecký posudok žalobkyni listom zo dňa 09. februára 2018, podľa podacieho hárku jednak na adresu jej trvalého pobytu a jednak na adresu X. XX, T. L. X., ktorá mu bola známa z vrátenej obálky na čl. 435, bez vedomosti, že adresa uvedená na vrátenej obálke je nesprávna. O týchto dvoch posledných zásielkach číslo UZ12434247Sk a UZ12434248SK žalovaný 2/ tvrdil, že boli doručené dňa 05. marca 2018, teda pred konaním 1. kola dražby dňa 16. marca 2018. Hoci uvedená skutočnosť nebola preukázaná, v prvom rade bolo dôležité vysporiadať sa s následkami prvého zaslania znaleckého posudku listom zo dňa 20. decembra 2017 z hľadiska splnenia povinnosti žalovaného 2/ podľa § 12 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., keďže v tom čase vydražiteľovi ešte nebola známa iná adresa, ako adresa trvalého pobytu a adresa X. XX, T. L. X. (poznačená na obálke). Pokiaľ ide o adresu prechodného pobytu žalobkyne, z obsahu spisu vyplýva, že na tejto adrese zásielky tiež nepreberala a sama listom doručeným 23. februára 2018 oznámila žalovanému 2/ adresu X. XX, T. L. X., na ktorú žiadala zásielky doručovať. Súd prvej inštancie sa následkami prvého zaslania znaleckého

posudku listom zo dňa 20. decembra 2017 podrobne zaoberal v napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že znalecký posudok bol žalobkyni doručený podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, s ktorým záverom sa odvolací súd plne stotožnil.

2.4. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní zopakovala svoje tvrdenie, podľa ktorého nebolo preukázané, že žalovaný 2/ bol žalovaným 1/ poverený výkonom záložného práva ku dňu 16. októbra 2017, s uvedením tvrdením sa podrobne vypořádali súd prvej inštancie a odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožňuje. Skutočnosť, že žalovaná so závermi súdu prvej inštancie nesúhlasila, neznamená, že sú nesprávne. Tvrdenie žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tvrdením žalovaného 2/ o údajnom uložení zásielky - výzva na sprístupnenie predmetu dražby, po dobu piatich mesiacov na Slovenskej pošte, odvolací súd nepovažuje za dôvodné, keďže uvedená skutočnosť nebola preukázaná, a navyše ukladanie zásielok podľa poštového poriadku je v plnej kompetencii Slovenskej pošty. Navyše z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie správou Slovenskej pošty vyplývalo, že zásielka č. UC124217163SK bola doposielaná žalobkyni dňa 24. októbra 2017. Námietka žalobkyne voči rámcovej zmluve o vykonávaní dražieb uzatvorenou medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 12. februára 2013 opakovane súvisí s jej tvrdením, podľa ktorého nebolo preukázané, že žalovaný 2/ bol žalovaným 1/ poverený výkonom záložného práva ku dňu 16. októbra 2017, s ktorým sa odvolací súd už vypořádali vyššie. Ak žalobkyňa opakovala svoju námietku, podľa ktorej zadávateľom znaleckého posudku mala byť spoločnosť MB trend s.r.o., odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je bez významu prostredníctvom koho žalovaný 2/ zaistil ohodnotenie predmetu dražby. Ak z obsahu zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby vyplýva, že žalovaný 1/ a 2/ uzavreli medzi sebou zmluvu o vykonaní opakovanej dražby, pričom išlo o 1. kolo dobrovoľnej dražby, aj s týmito námietkami sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal v dôvodoch napadnutého rozsudku s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Výpracovanie znaleckého posudku pred uzatvorením zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby bolo v súlade s § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách. Pokiaľ išlo o zaslanie znaleckého posudku, z obsahu spisu vyplynulo, že zásielka bola podaná na pošte dňa 20. decembra 2017, a nie 26. decembra 2017, ako uvádzala žalobkyňa v odvolaní.

2.5. K opakovanému tvrdeniu žalobkyne, že v čase konania dobrovoľnej dražby neexistovala žiadna pohľadávka pre neplatnosť zmluvy o poskytnutí bezúčelovej hypotéky, uvedené tvrdenie nepreukázala. V žalobe poukázala na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13C/10/2018. Z rozhodovacej praxe bolo odvolaciemu súdu známe, že išlo o konanie o určenie bezúčelosti a bezpoplatkovosti zmluvy o poskytnutí bezúčelovej hypotéky, ktoré bolo začaté na návrh pôvodného žalobcu 2/, pričom žaloba bola zamietnutá, a po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie žalobca 2/ zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. O späťvzatie žaloby rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2020 sp. zn. 25Co/39/2020 tak, že späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/10/2018-305 z 8. októbra 2019 zrušil a konanie zastavil.

3. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

Žalobkyňa - dovolateľka žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušil, a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Namietala, že z odôvodnenia rozsudkov súdov v danej veci nie je zrejmé, či sa sudy vôbec oboznámili s judikátom, na ktorý žalobkyňa odkazovala, ani ako sa vysporiadali s argumentmi žalobkyne. Z odôvodnení rozhodnutí nevyplýva, : „, či bolo snahou súdov na vec aplikované vnútroštátne právne normy interpretovať eurokonformne, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS, majú na zreteľ záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce jej z postavenia členského štátu Európskej únie, prípadne, prečo takýto postup ani neprichádzal do úvahy a nebol dôvodný.“ V dovolaní obsiahlo zopakovala svoje argumenty uvádzané v priebehu konania. Namietala úverovú zmluvu a záložnú zmluvu, ktoré vykazujú také vady, že spôsobujú ich neplatnosť. Poukázala na to, že: „, prvá dražba nehnuteľností nebola úspešná (nedošlo k udeleniu príklepu) a musela sa opakovať. Dražba, bez ohľadu, či bola skončená úspešne na prvýkrát, alebo sa opakovala, je jednou dražbou tvoriacou jeden celok. Dražbu, v danom prípade opakovanú, nemožno oddeliť a posudzovať úplne samostatne. Ak by bola prvá dražba úspešná, druhá by sa nekonala. Dražbu preto treba posudzovať ako jeden celok a je potrebné ju hodnotiť komplexne. V tomto rozsahu sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu prezentovanej napr. rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/178/2018 zo dňa 27. marca 2019. Preto právny názor

odvolacieho súdu, že nedostatky prvej dražby nemajú vplyv na dražbu opakovanú, je nesprávny a má za následok nesprávne posúdenie jednej z rozhodujúcich námietok žalobkyne, ktorá sama o sebe bola spôsobilá zabezpečiť úspech žaloby - t.j. určenie neplatnosti spornej dražby.“

3.2. Ďalšou zásadnou otázkou, pri ktorej súdy podľa žalobkyne neaplikovali správne relevantné ustanovenia právnych predpisov, je : „splnenie podmienky výšky najnižšieho podania hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom v zmysle ustanovenia § 16 ods. 6 zákona o DD, podľa ktorého, vo veciach zákonného záložného práva a v prípadoch, ak je predmetom dražby alebo opakovanej dražby byt alebo dom, v ktorom má dlžník hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, najnižšie podanie nemôže byť nižšie ako tri štvrtiny hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom a v ostatných prípadoch výkonu záložného práva nižšie ako polovica.“

3.3. Opakovanie namietala, že : „ďalšou zásadnou otázkou pre (ne)platnosť dobrovoľnej dražby bolo zasielanie a doručovanie písomností podľa § 10 ods. 1 zákona o DD v žalobnom návrhu.“

4. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný 1/. Uviedol, že podanie žalobkyne je jednak neprípustným podaním, ktoré nemá nijakú moc zvrátiť rozhodnutie súdov nižšieho stupňa ani v prípade, ak by dovolací súd návrhu riešenia právnej otázky žalobkyne vyhovel - jedná sa len tak o otázku hypotetickú, resp. akademickú, ktorá zbytočne zaťažuje súd nadbytočným konaním. Dovolanie žalobkyne pramení jedine v jej neochote akceptovať právny názor vo veci konajúceho odvolacieho súdu (ako i súdu prvej inštancie), ktorí poskytli riadne a vyčerpávajúce zdôvodnenie svojho právneho názoru na prejednávanú vec. Z textu dovolania žalobkyne nie je zrejmé, aký postup odvolacieho súdu bol nesprávny, akým spôsobom odvolací súd vraj znemožnil žalobkyni vykonať jej procesné práva a na základe čoho sa žalobkyňa domnieva, že tento eventuality nesprávny postup odvolacieho súdu mal byť dokonca takej vysokej intenzity a závažnosti, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zákonom stanovené kvalitatívne požiadavky na vymedzenie tohto tzv. prvého dovolacieho dôvodu, vyplývajúce z § 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda isto neboli splnené v prípade dovolania žalobkyne. Žalobkyňa vo svojom dovolaní - ani len náznakom - neuviedla, ako táto, vraj rozhodujúca a v praxi dovolacieho súdu údajne doteraz nevyriešená otázka má znieť, prípadne ako by podľa názoru žalobkyne mala byť správne riešená. Nielenže jednotlivé právne otázky neboli naformulované, žalobkyňa ani neuviedla, akým spôsobom by tieto mali byť podľa jej názoru riešené. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené by mal dovolací súd dovolanie žalobkyne bez meritórneho prieskumu odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je prípustné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán,

ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namiesto je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

Dovolací súd opakovane konštatuje aj v súlade so závermi ústavného súdu, že dovolacie konanie má povahu typického „advokátskeho procesu“, a to nielen vzhľadom na znenie sporového poriadku. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát, dovolateľ, ktorý má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa, ale aj zamestnanec dovolateľa, ktorý je právnická osoba, nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je teda podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

10. Dovolateľka v prvom rade vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania s poukazom na § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, majúci za to, že nedostatočným odôvodnením dovolaním napadnutého rozsudku k porušeniu jeho práv došlo.

10.1. Dovolateľka teda namietala, že procesným postupom odvolacieho súdu došlo k zásahu do jej práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10.2. Pokiaľ dovolateľka namietala nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie), z ktorého vyvodzovala dôvod prípustnosti svojho dovolania v poukazom na § 420 písm. f) CSP, dovolací súd konštantne judikuje, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu (účastníkmi konania) a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

10.3. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

10.4. Ak dovolateľka v rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd opakovane vyjadruje záver, že

odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 383/06). K zjavnej neodôvodnenosti (arbitrárnosti) rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44).

10.5. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; pričom odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a rozsudok odvolacieho súdu aj vo vzťahu k odôvodneniu rozsudku prvej inštancie, vytvára ich kompletizujúcu jednotu. Rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj čiastočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom sporu. Podrobne vysvetlí podmienky, za splnenia ktorých možno dobrovoľnú dražbu vyhlásiť za neplatnú. Zaoberal sa všetkými argumentmi žalobkyne, počínajúc doručovaním písomnosti, záverom znaleckého posudku ako sa aj vysporiadal s námietkou žalobkyne, že v čase konania dobrovoľnej dražby neexistovala žiadna pohľadávka pre neplatnosť zmluvy o poskytnutí bezúčelovej hypotéky, avšak svoje tvrdenie nepreukázala. V žalobe poukázala na konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13C/10/2018. Avšak ako uviedol, odvolací súd z rozhodovacej praxe mu bolo známe, že išlo o konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o poskytnutí bezúčelovej hypotéky, ktoré bolo začaté na návrh pôvodného žalobcu 2/, pričom žaloba bola zamietnutá, a po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie žalobca 2/ zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. O späťvzatie žaloby rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2020 sp. zn. 25Co/39/2020 tak, že späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/10/2018-305 z 8. októbra 2019 zrušil a konanie zastavil.

10.6. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti namietaného porušenia procesných práv dovolateľky nezistil také nedostatky v postupe odvolacieho súdu, ktoré by odôvodňovali záver, že jeho závery by boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá to, že by napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj judikáty R 54/2012 a R 24/2017), čo však nie je v danom spore.

11. Pokiaľ dovolateľka odôvodňovala prípustnosť svojho dovolania s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) CSP, tvrdiac, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolací súd uvádza.

11.1. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

11.2. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktoré zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej dovolací súd už určitú právnu otázku vyriešil, rozhodovanie jeho senátov sa ustálilo na

zvolenom riešení tejto otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

11.3. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolaťom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu, ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe, a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio). Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na prijatie záveru, či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu.

11.4. Dovolací súd sa zaoberal dovolaťkou v dovolaní uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/178/2018. V predmetnom rozhodnutí riešil najvyšší súd otázku doručovania písomnosti vo vzťahu k podmienkam uvedeným v zákone o dobrovoľnej dražbe, avšak z pohľadu iného procesného predpisu (Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, nakoľko za účinnosti tohto procesného predpisu boli písomnosti účastníkom dražby doručované. Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa s otázkou doručovania písomností v tomto spore podrobne zaoberal a svoje závery odôvodnil. Dovolací súd, i keď otázka nebola vymedzená v súlade o obsahom § 421 ods. 1 písm. a) CSP, snažiac sa autenticky porozumieť dovolaťke, dospel k záveru, že pri rozhodnutí o platnosti (neplatnosti) doručovania, sa odvolací súd neodklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej v dovolaťkou citovanom rozhodnutí, naviac dovolací súd poukazuje aj na to, že sama polemika dovolaťky s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

11.5. Pokiaľ súčasne dovolaťka poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/178/2018, namietajúc odklon od jeho záverov z pohľadu záverov o opakovanej dražbe, dovolací súd má za to, že ani v tejto súvislosti nie je možné prijať záver, že odvolací súd sa vo svojom závere odklonil od citovaného rozhodnutia. Dovolaťkou nastolená otázka, že : „ dražba, bez ohľadu, či bola skončená úspešne na prvýkrát, alebo sa opakovala, je jednou dražbou tvoriacou jeden celok. Dražbu, v danom prípade opakovanú, nemožno oddeliť a posudzovať úplne samostatne. Ak by bola prvá dražba úspešná, druhá by sa nekonala. Dražbu preto treba posudzovať ako jeden celok a je potrebné ju hodnotiť komplexne. V tomto rozsahu sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu prezentovanej napr. rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/178/2018 zo dňa 27. marca 2019. Preto právny názor odvolacieho súdu, že nedostatky prvej dražby nemajú vplyv na dražbu opakovanú, je nesprávny a má za následok nesprávne posúdenie jednej z rozhodujúcich námietok žalobkyne, ktorá sama o sebe bola spôsobilá zabezpečiť úspech žaloby - t.j. určenie neplatnosti spornej dražby,“ nebola v kontexte rozhodnutia odvolacieho súdu riešená, v tom smere, že by odvolací súd poprel (odklonil sa) od záverov rozhodnutia, ako ho citovala dovolaťka, nakoľko svoje rozhodnutie založil odvolací súd v tomto konkrétnom spore na závere, že žalobkyňa v konaní neunesla bremeno dôkazu o existencii dôvodov na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby postupom podľa § 137 písm. d) CSP, v spojení s § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. a žalobu zamietol.

12. Rovnako tak pri v dovolaní formulovanej „zásadnej otázke“, pri ktorej súdy podľa žalobkyne neaplikovali správne relevantné ustanovenia právnych predpisov, že : „ splnenie podmienky výšky najnižšieho podania hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom v zmysle ustanovenia § 16 ods. 6 zákona o DD, podľa ktorého, vo veciach zákonného záložného práva a v prípadoch, ak je predmetom dražby alebo opakovanej dražby byt alebo dom, v ktorom má dlžník hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, najnižšie podanie nemôže byť nižšie ako tri štvrtiny hodnoty predmetu dražby určenej znaleckým posudkom a v ostatných prípadoch výkonu záložného práva nižšie ako polovica.“ Táto otázka podľa dovolacieho súdu nespĺňa podmienky prípustnosti dovolania, či už podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP súčasne však i § 421 ods. 1 písm. b) CSP(i keď dovolací súd zastáva naďalej názor, že označenie oboch ustanovení pri rovnako položenej právnej otázke si vnútorne odporuje), dovolaťka síce toto ustanovenie o prípustnosti dovolania označila, avšak bez predostretia dôvodu, z hľadiska, aká právna otázka nebola dovolacím súdom doposiaľ riešená, v čom spočíva nesprávnosť jej riešenia odvolacím súdom a uvedenia jej správneho právneho riešenia.

13. Dovolaciemu súdu sú známe viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré nabádajú dovolací súd k ústretovosti pri abstrahovaní právnych otázok, ktoré by mal dovolací súd riešiť, nie je však úlohou dovolacieho súdu tieto sám vytvárať.

14. Ak by dovolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu nejasne a nezrozumiteľne vymedzenej právnej otázky, od ktorej sa mal odkloniť odvolací súd, prípadne ktorá nebola riešená podľa názoru dovolateľa v dovolacej praxi, jeho rozhodnutie by mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priečiaciemu sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03) poskytujúc tak jednej strane sporu, zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom (čl. 11 ods. 2 Základných princípov CSP) neprimeranú výhodu.

15. Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že argumentácia dovolateľky, nie je v podanom dovolaní vymedzená spôsobom zodpovedajúcim § 431 až § 435 CSP. Uzavrel preto, že na podklade dovolania žalobkyne nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

16. Dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. c), f) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

17. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.